RABÍ A BOJANOVICE, ČEPICE

RÁBSKÉ NOVINY

ČÍSLO 22. KE ČTENÍ ZDARMA 15. ÚNORA 2014

MEZI ŘÁDKY

Chtěla jsem, aby titulek první stránky dnešních novin zněl: ***Chodíš, chodím, chodíme***.
A přitom mě napadlo, co všechno při té chůzi hraje svoji roli:

1. S kým se na cestu vypravím.
2. Rychlost s ohledem k věku, kondici, pohlaví, typu obutí.
3. Prostředí, kde chůzi provádím.
4. Stav mysli.
5. Vzdálenost cíle, je-li určen.

Není pak divu, že škála variant chůze je tak široká, kolik je lidských povah od chvíle, kdy přejde klidná chůze v trysk bez ohlédnutí kolem sebe, přes chůzi na ledu, na šikmé ploše...až po tu nejhorší, kdy chodit nemůžu a chůze se tak stává snem.

A také chození naproti; je nesmírně důležité, a když mi to vyjde, jdu naproti mým dětem k autobusu, i když to mají domů jenom kousek, o to přece nejde.

Tak z toho titulku novin sešlo a mě jen zbývá všem popřát, ať vykročíte šťastnou nohou.

Eva Dušková

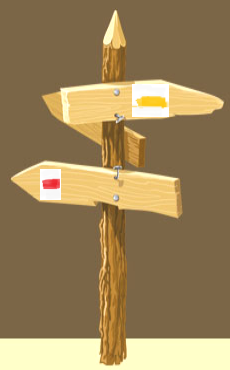

JSEM TADY RÁD

Jméno: **Petr KOJZAR**
Věk: **65**
Zaměstnání: **stavitel**
Bydliště: **Baltimore, USA**

Až do dvaceti let žil v Rozsedlích, dokud v r. 1968 neodešel z republiky do USA. Za ním následovali i ostatní členové rodiny. Do jejich domu se stěhuje příbuzný Bohumil Zíka s rodinou.
Všichni (3 bratři) se v USA usadili, oženili a žijí zde dodnes. Od r. 1987 se Petr na Šumavu pravidelně vrací. Při jeho poslední návštěvě v září 2013, jsem jej požádala, aby zavzpomínal na dětství a dospívání. Rozhovor jsem výrazně zkrátila a upravila do rubriky ***Jsem tady rád*** *(v našich novinách), protože je jasné, že i po 45 letech života v Americe, má silné pouto ke zdejšímu kraji.*

* ***Začneme vzpomínkami na dětství v Rozsedlích.***

Bydleli jsme pohromadě s rodinou tátovo bratra. Když mi byli asi 3 roky, začal táta stavět dům. Nikam se nejezdilo, žádné výlety. Neměla nás kam dát. Práce na poli, to byla naše mateř. školka. Pak dělala prodavačku pro Jednotu. Chodili jsme pořád na procházky a na bráchu Honzu mluvil táta již tehdy jenom anglicky. Rozvinul u něj nadání na matematiku a on pak přeskočil asi 2 třídy a šel na gymnazium. Táta dělal v lese a my 3 kluci jsme s mámou pořád chodili na pole. Telefon byl jenom v hospodě, před rokem 48´ nebylo tady ve vsi auto, ani traktor. Bohužel jsme neměli krávu, jít na pastvu na veřejnou louku (draha), bylo lepší než internet. Bylo nás tam víc jak 20 dětí, tam se odehrávalo vše důležité. Jednou přijel i cirkus, neměli sice tygra, ale byla to událost. Největší starost jsme měly, jako děti, udělat si koupaliště. To znamenalo přehradit potok kameny. Vůbec nevím, jak jsem do té ledové vody vlezl. Dělali jsme také *„hlídku socialismu“* a pamatuju se, že jsme běhali po Hůrce, tam se schovávali 2 chlapi v takovém vězeňském mundůru, záškodníci.Nevím, jestli je tenkrát chytili, ale my je objevili. To bylo dobrodružství. Nosili jsme bílou košili a červený šátek do školy, ale kostel v neděli byl plný. Muselo tam být tak 50 dětí a 100 dospělých. Náboženství se učilo, i když se jezdilo na pionýrský tábory. Lidé na vsi si zvykali na nové poměry pomalu.

* ***Setkal jsi se nějak přímo s okupačními vojsky v roce 68´ ?***

Byl jsem na letní brigádě u traktorky, kde dělat můj táta. Byly žně a jezdil jsem s kombajnem. Rusáky jsem viděl ráno v Čímicích, kde jich jela kolona od Žichovic, nepamatuju se už kam jeli, já jel s kombajnem na výpomoc až ke Znojmu, cesta mi trvala skoro 2 dny.

* ***Jak proběhla tvoje emigrace?***

Byl jsem v 1. roč. na vejšce v Plzni, škola mě nebavila, radši jsem hrál mariáš. Jednoho dne, bylo to v březnu 69´, se ve studentském klubu objevil můj táta a řekl mi něco v tom smyslu: *„Tady se neuživíš, koupili jsme ti zájezd do Německa, půjdeš do Kanady.“* Všechno to bylo tak naivní, ale v prvním okamžiku jsem byl strašně rád, že nemusím dělat zkoušky z matiky a fyziky, a tak jsem řekl: *„Jasně, to je dobrej nápad.“* Ale názor, že tady nemám budoucnost ? Měl bych stejnou jako dalších 90% lidí, který tady zůstali. U nás v rodině nikdo nebyl komunisty pronásledován. Poslechl jsem tátu. V lágru v Německu jsem zkontaktoval naši vzdálenou příbuznou v Baltimoru a místo Kanady jsem odletěl tam.

… bohužel jsme neměli krávu , jít na pastvu, to bylo lepší než mít internet.

* ***A vaši?***

Naši si koupili také zájezd do Německa, tehdy je STB ještě pustila. 14 dní po jejich odjezdu už však mohli ven jenom soudruzi.Bylo to 4 měs. po mém odjezdu. Předtím stihli ještě darovat náš rodinný dům Zíkům *(manželka Boh. Zíky byla jeho sestřenice),* aby nebyl zkonfiskován.

* ***Kdy jsi se vrátil ?***

Asi v r. 1975 jsme s bráchou cestovali po Rakousku. Chtěl jsem se podívat do Čech, ale vízum jsem nikdy nedostal. Také mě kvůli neustálým žádostem o vízum vyslýchala i FBI. Nepustili mě ani do Maďarska. Pravidelně jsem si psal asi s 10 lidma, ale do Rozsed jsme přijeli s mámou až v r. 1987. Tvýho tátu jsem vůbec nepoznal, měl vousy, když jsem odjížděl, tak je prostě neměl *(smích).*

* ***Stýskalo se vám?***

Na stýskání zkrátka nebyl čas. Byli jsme 3 kluci a museli jsme všichni chodit do práce, do školy. Dělal jsem o víkendech, stejně jako naši. V automobilce, v továrně na šatní ramínka, uklízet odpadky kolem nákup. center...Věděli jsme, že není cesty zpátky, do Čech. Všichni 3 jsme si vzali Američanky, narodily se děti… Po revoluci v 1989, jsem si chtěl také zkusit v ČR podnikat, ale nedomyslel jsem, že manželka *(Afroameričanka)* a děti si tady zkrátka nezvyknout žít, tak z toho sešlo. V Americe mám pořád práce dost.

* ***Jak vzpomínáš na p. Zíku - muzikanta?***

Chodilo nás k němu v neděli odpoledne na housle 15 kluků z celého okolí. Měl strašně knížek, sbíral známky z celého světa, byt plný exotických předmětů z cest, všechno bylo na naše poměry *nóbl* , teta (p. Zíková) nám uvařila vždycky kávu nebo kakao. Zkoušel s námi představení, nějaké skladby a s tím jsme různě vystupovali po vsích. Teta Zíků za námi přiletěla také do Ameriky a my jsme u nich pobývali, když jsme byli v Čechách. Tak jsem se vrátil zase zpět do našeho baráku, ale jako host.

* ***OK. Děkuji a příští rok nashledanou.***

Pozn. redakčně zkráceno -ed-

Začalo to na Štědrý den, večer na mostě, když ...

jsme snědli kapra a rozebrali si dárky pod stromečkem, sešli jsme se ve 21,00 hod. na mostě u sv.Jana Nepomuckého.

Díky patří Marcele Šubové, která nám opět uvařila bezvadný vánoční punč, při kterém jsme měli možnost pohovořit se sousedy a popřát si příjemné svátky. Při rozdělaném ohýnku nevadila ani zima a někteří jedinci zde vydrželi dlouho po půlnoci...

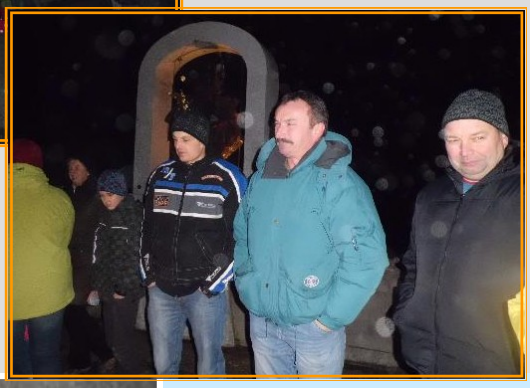

na startu

... pak pod mostem 26.12. začala Svatoštěpánská plavba

Ráno v 10:45 na Štěpána začal 4. ročník splouvání Otavy u PDA v Sušici. Akci pořádal kytarový virtuóz Lubomír Brabec ve spolupráci s půjčovnou lodí OTAVA ze Sušice.
Lodí bylo zase o něco víc než vloni, napočítali jsme jich 37 ! *-pm-*

peřeje

v cíli

UDÁLOSTI / OBEC BOJANOVICE

Vážení přátelé,

je to neuvěřitelné, ale nový rok 2014 je tu. V současné době máme již za sebou Valné hromady sborů SDH a chtěl bych za náš sbor vyzdvihnout, že za rok 2013 bylo odpracováno **415 brigádnických hodin**!!!

Nejzajímavější jistě budou termíny našich společenských akcí, které náš sbor organizuje. Tyto akce se stávají v Bojanovicích tradicí a věřím, že se již nyní těšíte. Tak tedy:

* 8.3. MDŽ
* 30.4. Čarodějnice - májka
* 17.5. **Oslavy 750 let založení obce Bojanovice a sraz rodáků**
* 16.8. Splouvání řeky Otavy
* 13.9. ***Achylka cup*** -7. ročník o putovní pohár
* 29.11. Adventní posezení s písničkou
* 5.12. Mikuláš s doprovodem na vsi
* 24.12. Zpívání koled pod vánočním stromem, na návsi ve 21:30 hod.
* 31.12. Silvestrovský *„VEJŠLAP“*

Takhle pěkně jsme se sešli u stromečku

Nejprestižnější akcí roku budou jistě oslavy založení obce a sraz rodáků ***17.5.(v sobotu o pouti).*** Srdečně tímto zveme širokou veřejnost. Přijďte si poslechnout ***„OPLOVU DECHOVKU“*** nebo chrámový sbor ***„VELKOBOR“*** nebo se zúčastnit svěcení naší kapličky.

O znamenitý program a o dobrou náladu je v Bojanovicích vždy postaráno, těšíme se! Přijďte všichni, každý si přijde na své.

A teď ještě malé ohlédnutí za koncem roku loňského. Štědrý večer u naší kapličky byl opravdu štědrý.

Letos měli mezi účinkujícími svou premiéru i Bojanovičtí. Po krátké zkoušce u p. Jiřího Štěcha v M. Hydčicích bylo rázem u kapličky o několik zpěvaček víc. Celé vystoupení zpěváků a muzikantů zakončil skladbou *„Tichá noc“* na svou trumpetu p. Miroslav Dáňa. Děkujeme za krásný zážitek!

A Silvestrovský „VEJŠLAP“? Myslím, že foto na titulní straně hovoří za mne.

Vážení přátelé,

na prahu roku 2014 mi dovolte popřát Vám ještě jednou vše dobré a krásné zážitky z našich akcí.

Petr Nový

Zase tak moc tichá ta noc nebyla….

Naše akce na: http://bojanovice.webnode.cz/ Své podněty a návrhy k plánovaným akcím prosím zasílejte na adresu bojanovice@email.cz. Děkujeme.

VÁNOCE 2013 / RABÍ

Byla to náročná sobota ...

Vánoční prohlídky hradu Rabí byly beznadějně obsazeny nedlouho po zveřejnění akce.

Včas jsem se přihlásila a tak se nám s Drahuškou Houdkovou podařilo v sobotu 14.12. nejen uspořádat **koncert Velkoboru,** vyhlásit **vítěze fotosoutěže,** ale také navštívit **vánoční hrad** a večer **kino** s filmem Křídla Vánoc v Sušici. Zkrátka den nabitý kulturou.

Hradní program byl velmi pestrý: vánoční stůl šlechty plný pochoutek lákal k ochutnání, divadelníci nás vtáhli do hry a velmi se nám líbila stínohra s vánočním motivem v podání dětí. V konírně jsme chvíli poseděli při poslechu hudby, ochutnali čaj a svařáček.

Škoda, že do zimní adventní atmosféry chyběl jen ten poprašek sněhu. Hrad je však krásný i bez něj. Díky za příjemný zážitek. Marie J. a Drahuš H.

... zkrátka čas vánoční.

FOTOSOUTĚŽ

V sobotu 14.12.2013 se po vánočním koncertu Velkoboru konalo **vyhlášení výsledků** fotosoutěže pořádané spolkem ROSa. Zúčastnilo se jen 6 amatérských fotografů, což bylo pro pořadatele trochu zklamání. Fotografie hodnotil známý fotograf **Honza Kavale** ze Žichovic naprosto anonymně. Podle čísel a názvů tak stanovil pořadí:

1. místo na bedně - Václava Fryjová s fotografií *"Kamarádi"*

2. a 3. místo - Marie Jamrichová s fotkami *„Zasloužený odpočinek"* a *" Malý kla*

Vítězný snímek

Za účast a odvahu byli obdarováni i ostatní soutěžící: Josef Tauchen, Martin Kraucher, Petr Balcar a Alžběta Sedláčková.

Je velká škoda, že se soutěže, na kterou se mohl přihlásit každý během celého r. 2013, nezúčastnili občané, o kterých je známo, že rádi a kvalitně fotí.

-mj-

Vánoční setkání v Rabí

Horažďovičtí zpěváci a muzikanti si pro naše vánoční setkání v Rabí připravili nejen hezké písničky, ale i vtipné scénky. Bylo opravdu veselo, a tak není divu, že dospělí poklepávali do rytmu nohou a občas i zpívali a malí prckové bez ostychu tančili (Štěpánek s Málinkou). Na konci přišlo každému k chuti svařené víno, čaj, chleba se sádlem, vánočka, štola, cukroví. Poseděli jsme a povídali. Díky všem Rosačkám za přípravu a pečení, paní Randallové za výborné víno z Toskánska a všem děkujeme, že přišli a podpořili naši vánoční akci. Za rok zase nashledanou.

-mj-

UDÁLOSTI / ROSA

ŘEKNI, KOLIK JE NA SVĚTĚ, KOLIK JE TAKOVEJCH CEST…?

Letos nás na *Novoroční vejšlap* bylo málo, o to delší byla procházka. Známý šerpa Petr Balcar toho využil a podnikli jsme dobrodružnou výpravu po neznámých místech *horského masivu „Líšná“*.
A tak jsme objevili novou trasu na procházky a krásné místo na kempování.

Jak to, že jsem o tom místě nevěděla? Já, holka z Osady? Ještě toho tolik nevím, ale ráda se s vámi podělím, o to co vím.
Páté Novoroční šlápotě, zdar!

-dh-

VÍTE, ŽE…

Původní most přes řeku Otavu byl dřevěný.

I přes starou řeku v Laznech byl postaven r. 1856 dřevěný most, který nahradil lávku, původně byly na obou řekách přívozy.

V r. 1872 byl rábský most opraven, v letech 1904-6 byl místo něho vybudován most železný, který dosloužil v létě r. 2003. Byl zbourán, rozšířen o pěší chodníky a rozšířena a narovnána byla i silnice. Byla i nově vyasfaltována. *(zpracováno podle místní kroniky)*

Vážení občané a chalupáři,

chtěl bych Vás informovat o dění v našem městečku, které se odehrálo v posledních 2 měsících od vydání předchozího výtisku rábských novin.

Zdárně proběhlo zateplení KD v Rabí dodavatelskou firmou Lesní stavby Nýrsko s.r.o. Byla vyměněna nevyhovující stará okna, kterými unikalo teplo, byl zateplen strop zafoukáním izolačního klimatizéru a vyměněna střecha. Tento obecní majetek jsme technicky zhodnotili cca za 3,5 mil. Kč za přispění dotace ze SZIFÚ Č. Budějovice z programu obnovy venkova. Účinnost zateplení objektu se projevila již při organizování nedávných tanečních plesů, kdy hosté kladně – především tanečnice, hodnotili všudypřítomné teplo a i pan Duda T. spálil méně uhlí.

Oprava bývalé radnice (fary) probíhá všeobecně pomalu. Jedním z hlavních důvodů, je skutečnost, že při opravě půdních prostorů byly odkryty stropní trámy, které byly značně narušeny dřevokazným hmyzem. Celou situaci vyhodnotil soudní znalec (statik) a pracovníci národního památkového ústavu museli celou záležitost posoudit, neboť objekt je na seznamu kulturních památek. Nyní čekáme na vyjádření nadřízeného orgánu z odboru památkové péče MěÚ Sušice a neprodleně musíme vyhlásit výběrové řízení na dodavatele víceprací, které budou spočívat v demontáži části stropních trámů a jejich náhradě. O prodloužení temínu dokončení stavby jsme včas požádali poskytovatele dotace.

O dalších investičních plánech, Vás budu informovat průběžně v dalších vydáních.

Milan Leopold, starosta města

SDH RABÍ/ ROSA

Valná hromada

Nově zrekonstruovaná klubovna hasičů v objektu sportoviště v Rabí byla svědkem pořádání výroční valné hromady SDH Rabí v sobotu 28.12.2013. Účast členů (hasičů) byla velmi mizivá, přesto po skončení schůze byla nálada skvělá a do pozdních nočních hodin bylo veselo.

Hasiči hodnotili končící rok 2013 z pohledu výjezdové jednotky, družstva žen, družstva dětí. Jako poděkování za aktivitu dostaly ženy a děti dorty. Po skončení schůze si všichni s chutí dali točené pivo a klobásu.

Zdařilejší akcí byl **tradiční hasičský bál** 25.1.2014, na kterém hezky hrála kapela Spirála z Klatov. Účast kolem stovky tancechtivých lidí byla skvělá. Hasičům se podařilo sehnat téměř 380 cen do tomboly, každý lístek vyhrál a tombola byla vyprodaná během chvilky.

Děkujeme všem občanům, kteří hasiče podporují zakoupením vstupenek na bál, i když na něj již sami nechodí. Děkujeme také za dary občanů a podnikatelů do tomboly, což je pro spolek významná finanční pomoc.

Za výbor SDH Marie Jamrichová, jednatelka

ZPRÁVA O HOSPODAŘENÍ RABSKÉHO OKRAŠLOVACÍHO SPOLKU ROSA ZA ROK 2013

Naši sponzoři v roce 2013 : občané Rabí, město Rabí, ing. Michálek, Solodoor a.s.Sušice, dohl.výbor ZKD Rabí, p.Švelch, pí.Loukotová, p. L.Vokatý, pí. Bělochová, p. P. Nový, pí. Brejchová. Děkujeme.

Příjmy:

1.Příspěvek města Rabí	15 000,00 Kč
2.Členské příspěvky členů	1 950,00 Kč
3.Dary občanů na akcích (dobrovolné dary)	23 100,00 Kč
4.Sponzorské dary (na darov.smlouvy firmy+jednotlivci)	17 500,00 Kč
5.Úrok z BÚ	5,14 Kč
6.Maškarní bál 2.3.2013	11 650,00 Kč
7.Přednášky vstupné	500,00 Kč
8.Divadla vstupné (Plzeň, hrad)	11 560,00 Kč
9.Zájezd (ZOO Plzeň)	2 000,00 Kč
10.Koncerty (velikonoční,Ruinfest,vánoční)	33 017,00 Kč
11.Setkání rodáků-příspěvek města	20 625,00 Kč
celkem	**136 907,14 Kč**

Výdaje:

1.Maškarní bál	12 859,00 Kč
2.Přednášky	2x 1 000,00 Kč
3.Divadla (Plzeň, hrad)	7 550,00 Kč
4.Zájezd ZOO Plzeň	5 493,00 Kč
5.Koncerty	35 731,00 Kč
6.Vítání občánků	840,00 Kč
7.Setkání rodáků-občerstvení	20 625,00 Kč
8.Prázdninová cesta za pokladem	636,00 Kč
9.Lampionový průvod s ohňovou šou	4 100,00 Kč
10.Fotosoutěž občanů	3 050,00 Kč
11.Rábské noviny - 11čísel	2 200,00 Kč
12.Vstupenky divadlo J.K.T.Plzeň	3 810,00 Kč
13.Ostatní (popl.BÚ,květiny,poštovné,kancel.potř.,cvič.májka...)	5 704,00 Kč
celkem	**103 598,00 Kč**

k 31.12.2013 v pokladně 3 700,00 Kč a na BÚ 70 972,35 Kč

Příjmy 2013:	**136 907,14 Kč**
Výdaje 2013:	**103 598,00 Kč**
Zisk:	**33 309,14 Kč**

Marie Jamrichová
hospodářka spolku

Drahomíra Houdková
předsedkyně spolku

POZVÁNKY/ ROSA

ROSa a Infocentrum vás zvou na

Fimo kurz

vede p. Jaroslava LIŠKOVÁ

- modelování z polymerové hmoty
- skládání barevných vrstev
- vlastní výroba šperku

Kdy: 25. února 2014, 16:30 hodin

Kde: Rabí (v budově MŠ)

Cena: podle spotřebovaného materiálu (od 25 Kč)

Vězměte si sebou skleničku (jako váleček), hadřík, vysunovací nožík

---

Pochod masek v 9 hod

(sraz v hasič. klubovně na hřišti TJ)

MASOPUST 1. 3. 2014

Na motivy:

„ Zpátky do pohádky “

Maškarní karneval pro děti

v sobotu **22. března 2014** KD Rabí hraje **DJ Nový**

soutěže pro děti

vstupné dobrovolné

ve 14 hod.

ROSa a Infocentrum Rabí zvou na přednášku

ŠPICBERKY

" Když se noc stane dnem "

Povídat si s námi bude
p. Zdeněk Keken
7. března 2014
Je to pátek, máme před sebou volný víkend, tak přijďte do učebny na MěÚ Rabí včas,
tedy v 18 hodin, vstupné 20 Kč.

Všichni jste srdečně zváni.

Maškarní bál

v kulturáku Rabí

pro dospělé

v sobotu 22.3. 2014

20:00 hod
hrají kluci Ježků
tombola
vstup 100 Kč

ŠUMAVŠTÍ MUZIKANTI

NAPSAL: Bohumil ZÍKA *„Kronika rodu Zíků“*

Pokračování kapitoly desáté: ***Další otcova cesta k cirkusu Barum a trudný život studenta***

Začátkem března 1930 bylo v restauraci U Šálů hned od samého rána rušno. Restaurace,která se tak dodnes jmenuje, stojí v Sušici u nádraží. Ozývaly se zvuky hudebních nástrojů,ladění a již zazněl rázný a břeskný pochod cirkusácký, který bylo slyšet daleko za město. To měl otec zkoušku s pětadvacetičlennou kapelou, s kterou zakrátko jel do Německa ke známému velkému cirkusu Barum.

Zkoušky trvaly dva dny, první den zkouška dechovky a druhý smyčcového orchestru.Samozřejmě že opět s týmiž hudebníky. V tom čase se již kladl větší nárok na muzikanty, téměř každý z nich musel ovládat dva nástroje, jeden pro dechový orchestr a druhý pro smyčcový. Píši téměř každý, hlavně to byli houslisté,kteří museli do dechovky nástroj měnit. Dechaři to měli usnadněné tím, že pouze vyměnili pozoun za baskřídlovku, trubku za křídlovku a podobně. Zde záleželo pouze na kapelníkovi, aby sehnal takovouto partu dohromady. Podmínky byly včeobecně známé a houslisté se zároveň s houslemi učili na druhý nástroj a to dechový.

Orchestr, s nímž pak otec vyrazil do světa,tak se to tehdy říkávalo, byl velmi kvalitní. Bylo v něm i několik výborných hudebníků od Kraslic a Chebu, kteří se vyučili nástrojaři, ale toho času nemohli sehnat doma zaměstnání. Měli výbornou hudební školu, kterou museli současně s výukou nástrojařství absolvovat. Také, když rukovali na vojnu, stali se pochopitelně členy vojenských hudebních těles. I po stránce charakterové to byli lidé, přestože to byli sudeťáci, naprosto čestní.

Po celá léta jezdili s našinci. I já ještě potom jsem s nimi byl ve Švýcarech. V té době, když otec odjel do Německa, jsem musel chodit do toho pro mě ne příliš sympatického gymnázia. To už jsem také koukal, abych viděl, jak mi vždy otec říkával. No a viděl jsem ledacos. I něco, co se mi jako klukovi nelíbilo. A to byla ta věčná a nehynoucí protekce.

Kolikrát jen jsem viděl různé vesničany a hlavně vesničanky, jak ráno postávali u dveří paní ředitelové, vedle sebe tašky pořádně napěchované. Pak se otevřely dveře a paní ředitelová s úsměvem na tváři zvala příchozího, aby vešel dál. Jistě asi pohostinná,když každou návštěvu mile přivítala. Jen to mi pak bylo divné, že odcházející měli tašku nějak "vymydlenou". Zřejmě obsah uvnitř zapomněli a nechtěli se už vracet.

Cirkus Barum

Učení mně šlo vcelku obstojně,hlavně mě však bavila němčina a franština, což se ukázalo velmi užitečné,když jsem pak přijel poprvé do Švýcar, kde se oběma jazyky mluvilo. Dohovořil jsem se zcela obstojně a zakrátko pak již plynule. Po celou dobu mého pobytu na gymnaziu jsem se stále ve vzpomínkách otcem i cirkusem zabýval a dychtivě pročítal dopisy,jež táta domů posílal. Týkaly se především života cirkusového, tím ovšem moje touha po světě neustále rostla a s učením bych nejraději "seknul". To se mi povedlo, i když nechtěně, a to v kvintě. Příčinou toho byl bankrot cirkusu Barum. Ale i tak ještě dnes mě svědomí pronásleduje, když se mi v noci zdá, že mi pan profesor píše další čtyřku do notýsku. A přitom hlasem poněkud huhňavým hlásí: *"Zíka čtyři, další"*.

Avšak ta radost pak, když se probudím a zjistím, že to už byl pouhý sen. Ve škole jsem se popravdě učil pouze rád řečem. Ale už i u profesora franštiny jsem si to "polepil", když jsem se jako opilý žáček hlásil s tím, že pan profesor se asi spletl, když nám něco ve franštině vykládal. A to jsem neměl dělat! Pan profesor se zamyslel, zrudnul a povídá mi*:"Ano,měl jste pravdu, ale podruhé si to doufám rozmyslíte,rušit mě při výkladu.!“* A měl jsem šmytec.

Také jsem zuřivě rád hrál kopanou i volejbal. Pamatuji nedělní utkání v Klatovech, rovněž s gymnáziem. Náhodou jsme vyhráli. Na zpáteční cestě vlakem jsme se velmi rozjařili a dali se do zpěvu. Ten však tak moc naší paní profesorce nevadil jako spíše obsah písní. Bodejť by ne, když se zpívá: *Povězte mi,pane,co je chemie (*sama ji vyučovala*)*, nebo *povězte mi, pane, co je fyzika,* načež se odpovídá *blbost veliká* a podobně.

To nemohlo paní profesorce pod ty její malé fousky, které se podivuhodnou náhodou ocitly pod jejím nůskem, jít. A jak jsme byli v dobrém rozmaru, zapomněli jsme na slova našeho pana děkana, který nám v každé hodině dával toto ponaučení:"*Pamatujte si, vy blbouni nejapní,že tady budu mít vždycky pravdu pouze já. A jestli si vy o sobě myslíte, že něco umíte, tak to se zase mejlíte. A proto bude nejlepší pořád hubu držet!"*

Tohoto jeho napomenutí jsem se jedenkrát držel v době, když mě zkoušel. Nu a zase mi to nebylo nic platné, že jsem hubu držel,neboť jsem za to dostal čtyřku. Pořád samá čtyřka,ať jsem dělal,co dělal.Už jsem z toho byl celý pomatený a nevěděl, jak se mám vůbec zachovat. Nu, tak abych raději pokračoval dál.

Pokračování příště

ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Kolektivizace

Po delší době usedám k počítači a pouštím se na nejisté pole ožehavých historických témat. Nejsa historikem, nedělám se žádnou čáku na úplnou přesnost informací a prosím laskavého čtenáře o jistou shovívavost.. Berte to jenom jako zkazku starého zbrojnoše, jak ostatně napovídá název celého cyklu. Nakonec napsat svůj názor na dané téma včetně vlastních zkušeností může každý a věřím, že takto nebude redakcí RN oslyšen.

Vraťme se tedy přibližně o šedesát let zpátky k počátkům kolektivizace. Není pochyb, že tento počin, ať už ho hodnotíme kladně nebo záporně, byl významným mezníkem, který prakticky změnil dosavadní tvář a charakter obce. Rabí bylo specifické tím, že zde, na rozdíl třeba od Bojanovic, bylo jen pár velkých vlastníků půdy. Hrab a Šlapák v té době na svých pozemcích prakticky nehospodařili a tak zbýval jen Chmelík, který jako jediný nakonec všem tlakům odolal a zůstal posléze jediným soukromě hospodařícím rolníkem. Drtivá většina vlastníků se vešla do kategorie tzv. *domkářů*, neboli *ceckařů*, to proto, že k potahům používali jenom krávy. Typickým představitelem byl můj děda Voska, který hospodařil na rozloze 3,5 hektaru včetně luk. S tím nikdo žádnou díru do světa neudělá, a tak si chlapi přivydělávali prací v lomu, ve vápence, v Sole a jinde.

Po válce a zejména po volbách v roce 1946, kdy se ministrem zemědělství stal komunista Ďuriš, se o kolektivizaci nemluvilo, naopak byla snaha posílit roli malorolníků. Ale čas oponou trhnul a změněn svět. Pod tíhou tlaku velkého bratra z východu se kolektivizace přece jen spustila. Tak vzniklo v Rabí první zemědělské družstvo pod vedením Václava Zemena. Sdružovalo právě jen ty malé vlastníky a protože nedošlo ke scelení půdy ani na společné ustájení dobytka, umíralo na úbytě.

Když pak pan prezident Zápotocký v roce 1953 prohlásil, že každý, kdo chce, může z družstva vystoupit, se prakticky rozpadlo. Tendence byla ale jasná, a tak byl vybudováním nového družstva pověřen tehdy třicetiletý Ferdinand Duda, který jako úředník pracoval v Hospodářském družstvu v Horažďovicích a své vlastní polnosti již neobdělával. Koně a část inventáře už předtím rozprodal, což mu bylo později nejednou vytýkáno. S mladickým elánem a jistými zkušenostmi se pustil do nelehkého úkolu. Obklopil se řadou nových spolupracovníků. Na funkci účetní tehdy přemluvil naši mámu, která v té době neučila a byla v domácnosti. A tak i my jsme měli podíl na vznikajícím družstvu. Protože část svého platu dostávala v naturáliích, mohli jsme si dovolit krmit prase a já jsem musel každý den chodit s konývkou pro mléko, které pro nás nosila paní Pátá od silnice.

Jedni ze zakládajících členů JZD

S verbováním do nového projektu pomáhal okres, odkud přicházela řada agitátorů, kteří přesvědčovali rolníky ke vstupu. Jedním z nejvytrvalejších byl jakýsi Voldřich, o kterém se říkalo, že když ho vyhodili dveřmi, tak se vzápětí vrátil oknem. Buď jak buď, základ byl dán a zbývalo jen posílit i vlastní možnosti. Což o to, velké polní práce pomáhaly realizovat státní traktorové stanice, vytvořené právě na podporu družstev. K vlastní práci byla ale nutná další technika.

První traktor značky Svoboda později zvaný *prďák* byl získán za dramatických okolností. Byl na příděl a protože se zjistilo, že se jej novopečený předseda zmocnil víceméně nelegálně podle hesla, co je doma, to se počítá, měl být vrácen zpět.

Tu zasáhla stará Dudová, která svým mohutným tělem zabránila jeho odvozu, když prohlásila, že ji musí napřed přejet, než aby vzali hračku jejímu synkovi.

Významným počinem, který posunul věc dopředu, bylo vybudování kravína a svedení krav. Mám vlastní zásluhu, protože jsem jako kluk pomáhal podávat tašky na střechu . Inovace byla znát všude.

V Sovětském svazu Chruščov podporoval pěstování kukuřice, proto se i u nás pole nad kanálem v Židovnech oselo touto novou plodinou. Snad i díky dobře zavlažovanému pozemku Hubanovským potokem vyrostla kukuřice veliká, převeliká. Ale jak ji sklidit. Kosou to nešlo, jiná technika nebyla k mání, a tak se chlapi na tu novotu vydali se sekyrkami. Potřeba více píce byla řešena originálně. Bratr předsedy, rábský rodák generál Miroslav Duda, který byl v té době velitelem Pohraniční stráže, umožnil rábským jezeďákům využívat prostory mezi dráty v příhraničí, kde byl dostatek kvalitního sena. Tak se pár chlapů na čas přestěhovalo do Železné Rudy, kde kromě práce se senem měli také moře možností řádně provětrat místní restaurační podniky.

Pokračování na s. 11

(POKRAČOVÁNÍ ZE S. 10) ZKAZKY STARÝCH ZBROJNOŠŮ PÍŠE: MUDR. PAVEL VOSKA

Družstvo se rozvíjelo, a tak bylo možné postupně zvyšovat hodnotu takzvané jednotky a tím i životní úroveň družstevníků. To bylo tak . Každá práce v družstvu byla ohodnocena určitým počtem jednotek. Jejich hodnota se ale určovala podle závěrečné uzávěrky.

Družstevníci dostávali nevelkou zálohu a poté podle výsledků se brala takzvaná *dobírka* vždy spojená se zábavou a občerstvením To byl přesně ten okamžik, kdy konečně, jak říkávala stará Švarcová, se z hovna stane člověk. Kromě toho měl každý k vlastní potřebě záhumenek, kde mohl pěstovat plodiny ku své obživě. Kolektivní hospodaření zásadně změnilo charakter venkova. Ubylo namáhavé práce, snížilo počet lidí v zemědělství, zefektivnilo zemědělskou výrobu. Na druhou stranu scelování půdy, intenzivní hospodaření za pomoci strojených hnojiv, meliorace a jiné nenávratně změnily krajinu mnohdy k horšímu. Inu, to je ten pokrok, pokrok, pokrok, už jsme zase o krok, o krok dál.

Dobírka v KD Rabí

Z NEJSTARŠÍCH DĚJIN ŠKOLY V RABÍ
- zpracovala Božena VOKATÁ -

Jak již bylo řečeno, školu neustále sužovaly tvrdé podmínky, které vyplývaly z vekého počtu budov - postupem času zastaralých a chátrajících a neustálým přecházením jak učitelů,tak i žáků. Několikrát bylo jednáno o výstavbě nové budovy, ale nikdy k tomu nedošlo.

Zpočátku v tom bránili žichovičtí zastupitelé, kteří nabízeli přemístit školu do jejich zámku, pak byla nabídka na vybudování školy u rybárny, aby byla mezi oběma svárnými obcemi, jako poslední možnost se jevila přístavba hlavní budovy do dvora a adaptace půdního prostoru, ale všechno nakonec ztroskotalo. Spor mezi Rabím a Žichovicemi nakonec vyhrál Švihov, kde se postavila právě taková škola, na niž už byl vypracován "náš" projekt. Plně se potvrdilo přísloví, že *" když se dva perou,třetí se směje"*. Bylo tedy nutné ve fungujících budovách neustále něco vylepšovat. Podívejme se tedy, jaké úpravy se zásluhou obce udělaly.

Ve škol. roce 1948/49 se měšťanka přestěhovala do obecné školy, později zvané *"hlavní budova"* a obecná škola do budovy fary. Řídící učitel Antonín Veselý dostal náhradní byt v č.9 (dnes ATAWA). Ředitelna zůstala v budově fary, ale v přízemí, kde je dnes pošta. V následujícím roce byl za 42tis. Kč tehdejší měny pořízen školní rozhlas, aby ustalo pobíhání poslíčků se zprávami mezi budovami. Také byl zaveden do ředitelny telefon. V r. 1953-4 byla v domě č. 62 (dnes část domu p. Kalného) zřízena školní jídelna. Od r. 1954 měly děti kde cvičit - byl otevřen nový kulturní dům. V r. 1955 byl do školní jídelny pořízen nový nábytek a nové strojní vybavení. V r. 1956-7 začala adaptace domu č. 4 (dnes dům pana Trinkewieze), která skončila v r. 1959, byla tam umístěna ředitelna, sborovna a 2 třídy. V roce 1956 byly také zavedeny práce na pozemku, žáci měli záhony v pionýrské zahradě. Dílna byla v hlavní budově. Kabinety měla škola na půdě bývalé fary - opět neustálé přenášení pomůcek ! Teprve v r. 1961-2 byl do dílny zaveden motorový proud a nové strojní vybavení.

Také školní jídelna se dočkala el. bojleru. V r. 1963-4 si škola začala svépomocně budovat odborné pracovny - nejprve zeměpisu a dějepisu, pak přírodopisu. Až v r. 1972-3 byla zřízena odborná pracovna pro fyziku a chemii. V r. 1966-7 pomohli vydatně rodiče při zavedení vody do všech tříd, obložily se části stěn dlaždicemi, na chodbách se provedly olejové nátěry.

V r. 1967-8 byla postavena kolovna se skladem. Na II. stupni se vybudovalo sociální zařízeni. Aby se vyřešila tíživá situace s bydlením učitelů, podařilo se postavit bytovou jednotku se 4 byty pro učitele. Nemalou zásluhu na tom mají dvě delegátky na okresní konferenci Čs. svazu žen, které o tomto a mnoha jiných problémech v Rabí hovořily před mnoha funkcionáři okresu - tehdy už Klatovy.

V r. 1972-3 bylo nutné zrekonstruovat školní rozhlas. V r. 1973-4 se v hlavní budově vybudovalo ústřední topení. Konečně odpadlo vyčerpávající tahání uhláků ze sklepa do 1. patra. Ve stejném roce byla zřízena v domě č. 17 v hostinci u Turků moderní školní jídelna a v přilehlé místnosti dostala vlastní místnost školní družina. Byl také slavnostně otevřen nový sportovní areál, takže děti měly kde cvičit za pěkného počasí.

Pokračování příště

INFOCENTRUM & KNIHOVNA

Vánoční setkání s dětmi z MŠ Rabí v knihovně

Rok se s rokem sešel, a tak bychom vás opět rády informovaly, jak si vedla naše knihovna ze statistického pohledu.
Městská knihovna Rabí má v současnosti k vypůjčení 1789 vlastních svazků knih – 1508 kusů beletrie a 281 naučné literatury. Z Městské knihovny Sušice jsme si v loňském roce v rámci výměnných fondů vypůjčily 250 knih. Tyto aktuální tituly se také nejvíce půjčují a je o ně mezi čtenáři největší zájem.
Knihovna v roce 2013 zaznamenala 160 návštěv. Z beletrie se vypůjčilo 489 titulů, z naučné literatury 10 knih a hojně byly půjčovány také časopisy.

K dispozici pro čtenáře je čtvrtletník *Vítaný host* a týdeník *Vlasta*, dále pak starší čísla týdeníku *Reflex* a časopisů *Koktejl* a *Zahrádkář*.

Knihovna je v zimních měsících otevřena v pondělí a ve středu od 9 hod. do 16 hod.

Těšíme se na setkání s Vámi a přejeme hodně zdraví a pohody v novém roce !

knihovna

Z RECEPTŮ FRANTIŠKA PODLOUCKÉHO

V zimě naše tělo potřebuje doplnit vitamíny, nejlépe z čerstvé zeleniny. V zimě je to hlavně kořenová zelenina, kyselé zelí a řepa. Je to i nejlevnější varianta, jak získat potřebné vitamíny. Řepu lze upravovat na mnoho způsobů. Například pyré, šťáva, salát, zelí, atd.

PYRÉ Z ČERVENÉ ŘEPY

Červenou řepu oloupeme a nakrájíme na kostičky. Dáme do hrnce, zalijeme vodou (můžeme přidat i červení víno), osolíme, opepříme a uvaříme. Nakonec rozmixujeme. Chuť zjemníme máslem, můžeme různě dochutit (bylinky, fenykl…).
Podáváme k pečeným masům (jehněčí, kuřecí, vepřové…)

ZELÍ Z ČERVENÉ ŘEPY

Řepu oloupeme a můžeme nakrájet na různé tvary (kolečka, nudličky). Dáme do hrnce, osolíme, opepříme. Přidáme vodu, č. víno, nesmíme rozvařit. Zde platí, že méně je více. Dochutíme cukrem a octem (lepší je vinný ocet). Nakonec můžeme zahustit (Solamylem nebo jíškou).
Podáváme k pokrmům místo hlávkového zelí.

MRKVOVÁ POLÉVKA S KORIANDREM

1 lžíce oleje
1 cibule, nasekaná
½ kg mrkve, umyté a nakrájené
1 stroužek rozetřeného česneku
1 lžička mletého koriandru
1 litr zeleninového vývaru
3 lžíce nasekaného čerstvého koriandru
štáva z citrónu
špetka mletého muškátového oříšku
sůl
pepř
smetana, pokud chcete

Postup:
Rozehřejte v hrnci olej, přidejte cibuli, mrkev a česnek a nechejte je maličko změknout (ne zbarvit).
Přidejte mletý koriandr a sůl , zamíchejte, povařte asi minutu
Přidejte vývar , přikryjte pokličkou a vařte asi 20 minut, dokud mrkev úplně nezměkne. Přidejte čerstvý koriandr. Ponorným mixerem rozmixujte. Přidejte citrónovou šťávu, muškátový oříšek a dochuťte solí a pepřem.
Podávejte horké , zdobené trochou smetany.

Carpe Diem

POZOR: Změna vývozu komunálního odpadu od 7.11.2013 –zimní období 1 x za týden ve čtvrtek ráno.

Chalupáři, máte zaplacený poplatek za odpad ?

POPLATKY ZA ODPADY V ROCE 2014

31. ledna 2014 skončí platnost vydaných známek na popelnice. Občané a chalupáři si mohou nové známky vyzvednout na MěÚ Rabí v lednu po zaplacení poplatku (500,-Kč trvale žijící občan a cizinec, 500,-Kč trvale neobydlený rekreační dům). Nová známka bude platit od 1.2.2014 do 31.1.2015.

POPLATKY ZA PSY V ROCE 2014

Občané jsou povinni zaplatit za svého psa poplatek do 31.1.2014. Poplatek je stanoven ve výši 60,-Kč za 1 psa, za každého dalšího je 90,-Kč. Důchodci mají slevu na 1 psa - platí 30,-Kč. Vybíráme poplatky společně s odpady.

PEJSKAŘI, VENČÍTE-LI PSY V OKOLÍ HRADU A V OBYDLENÝCH ČÁSTECH MĚSTEČKA, NEZAPOMEŇTE PO NICH TAKÉ UKLIDIT !

Nová účetní a matrikářka MěÚ Rabí paní Iveta Nováková

Oslavenci v březnu 2014

60 let Miroslav Blahout	Bojanovice
65 let Pavla Chmelíková	Rabí
70 let Václav Maxa	Rabí
70 let Jaroslava Slunková	Čepice
75 let Václav Slunka	Čepice
75 let Marie Ottisová	Rabí
75 let Stanislav Růžička	Čepice
91 let Olga Erbanová	**Rabí**
93 let Anna Šimerová	**Čepice**

Oslavenci v dubnu 2014

65 let Anna Adamcová	Rabí

Všem oslavencům přejeme hodně zdraví a štěstí.

Zemřeli:

24.1.2014 Antonín Heřman, 82 let Rabí

Vyslovujeme pozůstalým upřímnou soustrast.

SPORT

I přestože sportovní rubrika Rábských novin vznikla kvůli fotbalovému klubu z Budětic, začneme letošní rok jinak, a to bezesporu největší a nejsledovanější sportovní akcí, olympiádou v Sochi. Ono, když se podívám z okna, tak to na reportáž o kopané moc není.

Dlouho očekávaná nominace trenéra Hadamczika vyvolala mnoho emocí mezi hokejovými fandy a upřímně se není čemu divit. Asi bych odpustil trenérovi, že nevzal momentálně nejlepšího Čecha v NHL Jirku Hudlera, taky asi zavřu oči nad Alešem Hemským, který si v tragickém Edmontonu vystřelil na bránu tak maximálně na tréninku nebo při předzápasovém rozbruslení. Každý asi počítal s již avizovanou nominací Patrika Eliáše, i když jeho energie a pověstná rtuťovitost velmi klesá s jeho rostoucím věkem. Nicméně nemůžu překousnout absolutní aroganci ze strany trenéra, který do nominace zařadí svého zetě Michala Barinku, který stěží má na to, aby odehrál Euro Hockey Tour a sezónu ve Vítkovicích. To už se snad všichni zbláznili.

No, ale zlatej Barinka, taky si mohla dcerka vzít třeba Jardu Balaštíka nebo Jirku Burgera, a to už by bylo pro zámořské novináře asi velké sousto. Už tak trenér, díky nominaci Petra Nedvěda, vyvolal v Kanadě velký poprask.

Pozitivní pro Petra je, že se mu na základě nominace ozvalo pár starých kamarádů z Vancouveru, kde před dvaadvaceti lety svoji karieru začínal. Tak to máš dobrý, Péťo, starý kámoši se ozvali a nemusíš tak otravovat Ester Janečkovou v Poště pro tebe.

Teď ale vážně, něco dobrýho a pozitivního by tady bylo, a to nejen ke vztahu k olympijským hrám, ale vůbec k našemu hokeji. Jedná se o nominaci nadějných hráčů, Ondřeje Paláta a Radko Gudase. Tady teda klobouk dolů před trenérem. V případě Ondřeje Paláta je to kouzelný příběh, který mají v zámoří rádi. Když se útočník loni na jaře chystal na zápas nižší soutěže AHL, zazvonil mu mobil a ozval se legendární Steve Yzerman: *„ Sbal si věci, zahraješ si za první tým“*. Ondřej se v prvním týmu rychle zabydlel a je doslova skvělý. Svými výkony nadělal problémy i generálnímu manažerovi Tampy, který s ním počítal do čtvrté lajny. Nyní hraje Palát první útok s hvězdným Martinem St.Louisem a chodí jak na přesilovky, tak na oslabení.

Pevně věříme, že skvělé výkony přenese Ondřej i do Sochi.

Pavel Voska ml.

CO SE DO NOVIN SKORO NEVEŠLO….

Dlažby Obklady

Plánička Plánice

Prodej keramických obkladů a dlažeb

TRVALE NÍZKÉ CENY !!

Kompletní dodávka zboží včetně obkladačských prací

Možnost zdarma dopravit zakoupené zboží k zákazníkovi

Tel: 376 394 264 Mob: 737 733 022

E-mail: milan.planicka@seznam.cz

web: www.obklady-planicka.cz

Zdravotní středisko Žichovice

MUDr. J. Vycpálek
Po 7-12 Čt - 13-18
Út 7-12 Pá - 7-12
St 7-12

MUDr. E. Chocová
Po 8-10 Čt 14-18
Út 8-11 Pá 7-12

MUDr. P. Kyrál
Pá 11-14:30

Provozní doba pošta Rabí

Po –Pá 8-9 14-16

ČESKÁ POŠTA

ZKD Rabí - provozní doba

PO	7-12	
ÚT	7-12	13-17
ST-PÁ	7-12	13-16
SO	7-11	

ZKD SUŠICE — coop SKUPINA COOP

SLOVO ZÁVĚREM

„ KDYŽ UŽ ČLOVĚK JEDNOU JE, TAK MÁ KOUKAT, ABY BYL. A KDYŽ KOUKÁ, ABY BYL A JE, TAK MÁ BÝT TO, CO JE A NEMÁ BÝT TO, CO NENÍ, JAK TOMU V MNOHA PŘÍPADECH JE.“

Jan Werich

Vydává Rabský okrašlovací spolek ROSa
Sídlo: Rabí 15, 342 01 Rabí , IČO: 22866663
Vychází 6x ročně. Evidenční číslo MK ČR E 20224.
Šéfredaktorka: Eva Dušková
Adresa redakce: Rozsedly 20, 342 01 Sušice, tel.: 724 296 137
rabskenoviny@seznam.cz, www.rosarabi.wz.cz
Redakce: Marie Jamrichová, Drahomíra Houdková
Grafická úprava: Eva Dušková
Náklad 250 kusů. Noviny jsou zdarma.
Číslo účtu spolku ROSa je: 239324891/0300

Uzávěrka příštího čísla je **31. března 2014**